Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

№ 21. Warszawa, dnia 20 lipca 1927 r. Rok IX.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 80, poleconą 1 zł. 10 groszy. Prenumerata kwartalna 5 zł.; z dodatkiem „Zbiór orzeczeń taryfowych D-tu Ceł Min. Skarbu“ — 7 zł. Cena dodatku oddzielnie — 1 zł. bez przesyłki. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu“, należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

Monopol tytoniowy.

231.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 czerwca 1927 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 maja 1923 r. o organizacji Państwowego Monopolu Tytoniowego w wykonaniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym.

Na podstawie art. 19 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Paragraf 12 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 maja 1923 r. w sprawie organizacji Państwowego Monopolu Tytoniowego w wykonaniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 507) otrzymuje następujące brzmienie:

„Naczelnemu Dyrektorowi Polskiego Monopolu Tytoniowego dodaną jset Rada Zawiadowcza celem opinjowania ważniejszych spraw monopolu tytoniowego.

Rada Zawiadowcza składa się:

a) z Naczelnego Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego, jako przewodniczącego, względnie w jego zastępstwie z jednego z Wicedyrektorów;

b) z jednego przedstawiciela Ministerstwa Skarbu, względnie jego zastępcy, delegowanych przez Ministra Skarbu;

c) z jednego przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa, względnie jego zastępcy, delegowanych przez Ministra Rolnictwa;

d) z jednego przedstawieciela Ministerstwa Przemysłu i Handlu, względnie jego zastępcy, delegowanych przez Ministra Przemysłu i Handlu;

e) z dwóch Wicedyrektorów Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, względnie ich zastępców;

f) z Inspektora Państwowych Fabryk Tytoniowych;

g) z przewodniczącego Komisji Rewizyjnej dla Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Radę Zawiadowczą Polskiego Monopolu Tytoniowego zwołuje Naczelny Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego w miarę ptrzeby, co najmniej raz na miesiąc.

Naczelny Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego może wzywać na posiedzenia Rady Zawiadowczej znawców tych zagadnień, które na tem posiedzeniu będą rozważane, np. kupców tytoniowych, hodowców tytoniu i t. p.

Znawcy wyrażają swoją opinję o danem zagadnieniu, lecz przy uchwałach nie głosują.

Na żądanie trzech członków Rady Zawiadowczej Dyrektor obowiązany jest zwołać posiedzenie. Do ważności uchwał Rady Zawiadowczej konieczną jest obecność przynajmniej pięciu członków, w tej liczbie przewodniczącego.

Uchwały Rady Zawiadowczej zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

W razie zachodzącej różnicy między zapatrywaniem Naczelnego Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego, a opinją większości Rady Zawiadowczej — Naczelny Dyrektor winien po myśli § 2 punkt d) rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1926 r. o organizacji Państwowego Monopolu Tytoniowego (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 742), przedłożyć sprawę do decyzji Ministrowi Skarbu.

Członkowie Rady Zawiadowczej obowiązani są zachować tajemnicę o wszystkiem, co dotyczy interesów Polskiego Monopolu Tytoniowego. Niezależnie od odpowiedzialności dyscyplinarnej, względnie karno-sądowej, udowodnione niezachowanie tajemnicy powoduje wykluczenie z Rady i niemożność ponownego mianowania.

Przebieg posiedzeń Rady Zawiadowczej Polskiego Monopolu Tytoniowego winien być zapisywany do księgi protokółów posiedzeń Rady Zawiadowczej.

Członkowie Rady Zawiadowczej Polskiego Monopolu Tytoniowego pobierają za udział w posiedzeniach wynagrodzenie z funduszów Polskiego Monopolu Tytoniowego w wysokości ustalonej przez Ministra Skarbu.

§ 2. Do Rady Zawiadowczej należy:

a) opinjowanie budżetu, oraz sprawozdania rocznego i bilansu Polskiego Monopolu Tytoniowego;

b) wnioski o nabywanie, zamianę lub sprzedaż majątku nieruchomego, oraz obciążanie nieruchomości Polskiego Monopolu Tytoniowego;

c) postanowienia o metdach fabrykacyjnych, oraz zasadniczych procedurach wyrobów tytoniowych;

d) postanowienia o zasadach i sposobach zakupu, jakości i ilości zakupić się mających surowców tytoniowych;

e) postanowienia o zasadach i sposobach zakupów artykułów ekonomicznych oraz maszyn i urządzeń fabrycznych;

f) wnioski o ustalenie warunków udzielania koncesyj na plantacje tytoniowe;

g) ustalanie warunków udzielania koncesyj na sprzedaż wyrobów tytoniowych;

h) wnioski o ustalanie cen taryfowych, po których plantatorzy winni są cały zapas wyprodukowanego tytoniu odprzedawać Monopolowi Tytoniowemu;

i) uchwalanie regulaminu dla Rady Zawiadowczej;

k) uchwalanie we wszystkich sprawach, które ze względu na ich ważność przedkładane będą Radzie Zawiadowczej przez Naczelnego Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego według jego uznania".

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 11 lipca 1927 r. Nr. 61, poz. 539).

Monopol spirytusowy.

232.

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 23/VII.

Do wszystkich Gorzelni Rolniczych.

Rozporządzenie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32 z dnia 6 kwietnia 1927 r., poz. 289) w art. 11 przewiduje dla gorzelń, z wyznaczonym kontyngentem zakupu do 600 hl. spirytusu, dodatki do podstawowych cen wojewódzkich w wysokości od 10% do 30%.

Ponieważ wypłata różnicy między wyznaczonemi podanem wyżej Rozporządzeniem Pana Prezydenta dodatkami %-owemi a płaconemi obecnie, nastręcza, szczególniej teraz w czasie pełnego rozwoju kampanji, poważne trudności techniczne i rachunkowe, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego podaje do wiadomości, że ostateczne rozliczenia i związane z niemi ewentualne dopłaty gorzelniom z tytułu zwiększonego dodatku %-wego uskuteczni po zakończeniu kampanji, t. j. w miesiącu lipcu r. b.

Jednocześnie, wobec licznie napływających reklamacji ze strony gorzelń, żądających od D. P. M. S. zwrotu potrąconych sum za dostarczone w swoim czasie aparaty kontrolne, Dyrekcja P. M. S. wyjaśnia, że reklamacje tego rodzaju są narazie przedwczesne. Art. 43 — punkt 1 cytowanego Rozporządzenia Pana Prezydenta nakłada wprawdzie na Dyrekcję P. M. S. obowiązek dostarczenia gorzelniom własnych aparatów kontrolnych, warunki jednak, na jakich D. P. M. S. odkupi od przedsiębiorców aparaty kontrolne, będące ich własnością, a uznane za odpowiednie do dalszego użytku urzędowego w gorzelni, ustali dopiero p. Minister Skarbu (punkt 3-ci tegoż artykułu 43).

Warszawa, dnia 14 kwietnia 1927 r.

Dyrektor:

(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 24/IV.

Do wszystkich państwowych wytwórni wódek, rozlewni komisowych, państwowych hurtowni oraz detalicznych sprzedawców wyrobów wódczanych.

W celu uprzystępnienia detalicznym koncesjonarjuszom nabywania wyrobów P. M. S., zezwala się na wysyłanie tychże wyrobów za zaliczeniem kolejowem z zachowaniem warunków następujących:

1) Wysyłka wódek i spirytusu za zaliczeniem kolejowym nastąpić może li tylko na skutek zamówienia, złożonego na obowiązującym wzorze i po właceniu tytułem przedpłaty 20% wartości zamówionego towaru.

2) Przed przystąpieniem do obrotu za zaliczeniami kolejowemi detaliści złożą do tych Państwowych Wytwórni, Rozlewni Komisowych i Hurtowni Państwowych, z których mają zamiar pobierać towar, poświadczony przez Kontrolę Skarbową odpis koncesji.

Wspomniany odpis koncesji składają detaliści jednorazowo i takowy służy na cały okres trwania koncesji.

3) Towar wysyła się na koszt i ryzyko odbiorcy. Koszta ekspedycji z Wytwórni, Rozlewni i Hurtowni do stacji kolejowej oraz koszty przewozu koleją do stacji przeznaczenia obciążają nabywcę.

4) Koszta przewozu na kolej wraz z załadowaniem winny być zaliczone w wysokości, jaką dana Wytwórnia, Rozlewnia czy Hurtownia płaci za zwózkę jednej skrzyni (bez różnicy pojemności) ze stacji kolejowej do swych magazynów, względnie według cen ustalonych dla danej miejscowości.

5) Koszty przewozu końmi, koleją i manipulacji kolejowej winny być doliczane do zaliczenia kolejowego.

6) Wytwórnie w swych księgach „Dziennik—Księga Główna' otworzą rachunek „zaliczenia kolejowe". Do tego rachunku prowadzić będą księgę pomocniczą według wzoru, który ustali i roześle Wydział VII. Rozlewnie Komisowe prowadzić będą również książkę „zaliczeń kolejowych" i do sprawozdań miesięcznych wysyłanych do macierzystej Wytwórni dołączać będą wyciąg z wymienionej księgi.

Warszawa, dn. 23 kwietnia 1927 r.

Dyrektor:
(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 25/VII.

Do wszystkich gorzelń.

Wobec stale napływających reklamacji w sprawie wypłat za spirytus, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego podaje do wiadomości Zarządów Gorzelń co następuje:

Wypłaty za spirytus następują tylko po dokonaniu dostaw lub urzędowem stwierdzeniu ilości wyprodukowanego spirytusu.

Terminowy wpływ należności zależy od nadsyłania na czas dowodów odbiorczych stwierdzających przyjęcie spirytusu w miejscu przeznaczenia, lub też zaświadczeń Kontroli Skarbowej o wysokości odpędu gorzelń, posiadających odpowiednie zbiorniki.

Terminy *odbioru spirytusu* określone w okólnikowem piśmie D. P. M. S. L. 24798/IIIA, rozesłanem do wszystkich gorzelń na początku kampanji, oznaczają datę w której ma nastąpić odbiór, czyli zlew spirytusu w rektyfikacji lub wytwórni.

Należność za spirytus w ilości przewidzianej do odbioru pokrywa się w ciągu dni 14-tu od daty zlewu.

O ile gorzelnia odstawi spirytus w terminie późnejszym od wyznaczonej w wyżej przytoczonem piśmie D. P. M. S. daty odbioru, przekazanie należności z konieczności również się opóźni i nastąpi w ciągu dni 14-tu od daty przyjęcia spirytusu w zakładzie odbierającym.

Jednocześnie Dyrekcja P. M. S. wyjaśnia, że wcześniejszy odpęd wyznaczonego gorzelniom kontyngentu zakupu, bez względu na to, czy spirytus znajduje się jeszcze w zbiornikach gorzelni, czy też został już przyjęty przez agendy D. P. M. S. nie zmienia warunków pisma L. 24798 IIIA, i w żadnym razie nie uprawnia gorzelni do żądania wcześniejszej regulacji, niż to jest przewidziane w omawianem piśmie.

Terminy odbioru i zapłaty za spirytus zostały ustalone zgodnie z opracowanym planem gospodarczym i finansowym D. P. M. S. i wszelkie odchylenia od tego planu niewątpliwie odbiły się na całokształcie gospodarki D. P. M. S.

Warszawa, dn. 8 kwietnia 1927 r.

Dyrektor P. M. S.
(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 26/II.

w sprawie zmiany opłaty rektyfikacyjnej.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Urzędów Akcyz i Monopolów, wszystkich Rektyfikacji samoistnych, które podpisały umowę rektyfikacyjną na rok 1926 lub dalsze, Oddziałów D. P. M. S.

Zgodnie z ustępem końcowym § 37 umowy rektyfikacyjnej na rok 1925/26 względnie dalsze lata, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego stwierdza co następuje:

Pismo Inspektora Pracy I-go Okręgu w Warszawie z dnia 8 kwietnia 1927 r. Nr. 1198, powołując się na pismo z dnia 12 marca 1927 r. Nr. 884 stwierdza, że na terenie warszawskim płace robotników niewykwalifikowanych placowych w przemyśle rektyfikacyjnym wynosiły średnio 5 zł. 64 gr. W okólniku z dnia 23 stycznia 1926 r. Nr. 2/II ustalono płacę takiegoż robotnika na 4 zł. 50 gr. do 5 zł. 50 gr., średnio na 5 zł. Zwyżka zatem płacy wyniosła 12,8%. Ponieważ zaś część wydatków rektyfikacji, zależnych od cen robocizny, przyjęto do kalkulacji w wysokości 38,17% opłaty rektyfikacyjnej (§ 37 p. 1 umowy), za tem zwyżka kosztów powstałych z tego tytułu wynosi:

$$\frac{12,8 \times 38,17}{100} = 4,88\%$$

Pismo Głównego Urzędu Statystycznego z dn. 8 kwietnia 1927 r. Nr. VI. 553/II/27 podaje, że cena węgla dąbrowieckiego grubego wynosi 30 zł. 70 gr. za tonnę, górnośląskiego zaś 32 zł. 60 gr. Do kalkulacji opłaty rektyfikacyjnej przyjęto cenę orzecha I, cena którego stanowiła 86,11% ceny węgla grubego, cena zaś orzecha I górnośląskiego równała się cenie węgla grubego. Ceny za tem orzecha 1 w przeliczeniu wynoszą:

a) dąbrowieckiego: $\frac{30,70 \times 86,11}{100}$ = 26 zł. 43 gr.

b) górnośląskiego 32 zł. 60 gr.

średnio 29 zł. 51 gr.

Przewóz od st. Sosnowiec do st. Warszawa główna wynosi 15 zł. 10 gr. za tonnę (pismo Warsz. Dyrek. K. P. z dnia 23 marca 1927 r. Nr. VI-2. 2645), tonna zatem węgla loco Warszawa kosztuje:

29 zł. 51 gr. + 15 zł. 10 gr. = 44 zł. 61 gr.

Zwyżka zatem ceny węgla wyniosła:

44 zł. 61 gr. — 32 zł. 94 gr. = 11 zł. 67 gr. co stanowi 35,4%.

Ponieważ część wydatków rektyfikacji, zależnych od ceny wegla, przyjęto do kalkulacji w wysokości 23,16% (§ 37 p. 2 umowy) zatem zwyżka kosztów z tego tytułu wynosi:

$$\frac{35,4 \times 23,16}{100} = 8,19\%$$

Opłaty patentowe, akcyzowe i inne zostały podwyższone o 10%. Ponieważ opłaty te przyjęto do kalkulacji w wysokości 6,67%, zatem zwyżka kosztów z tego tytułu dla rektyfikacji wynosi 0,66%.

W myśl powyższego:

1) koszty z tytułu płac robocizny zwiększyły się o 4,88%

2) koszty z tytułu cen węgla zwiększyły się o 8,19%

3) koszty z tytułu wysokości podatków zwiększyły się 0,66%

Razem . . 13,73%

Stosownie do rezultatów powyższego obliczenia i w myśl ustępu przedostatniego § 37 umowy rektyfikacyjnej zarządza się zwyżkę opłat rektyfikacyjnych za rektyfikowanie spirytusu w rektyfikacjach samoistnych o 13,73% z terminem ważności od 1 kwietnia r. b. aż do ewentualnej nowej zmiany.

Warszawa, dn. 23 kwietnia 1927 r.

Dyrektor:
(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 27/III.

w sprawie zmiany opłaty rektyfikacyjnej.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Urzędów Akcyz i Monopolów, wszystkich Rektyfikacji samoistnych, które podpisały umowę rektyfikacyjną na rok 1926 lub dalsze, Oddziałów D. P. M. S.

Na podstawie kalkulacji, przeprowadzonej okólnikiem Nr. 26/II z dnia 23 ub m. i stwierdzającej zwyżkę opłat rektyfikacyjnych za oczyszczanie spirytusu w rektyfikacjach samoistnych o 13.73%, ustala się następujące stawki z ważnością od 1-go kwietnia 1927 roku.

Opłata rekt. do 31/III-27 r.	Podwyżka 13,73% od 1/IV-1927 r.	Opłata rekt. od 1/IV-1927 r.
zł. 11,29	zł. 1,55	zł. 12,84
" 10,16	" 1,39	" 11,55
" 9,87	" 1,36	" 11,23
" 6,76	" 0,93	" 7,69

Powyższe stawki opłat rektyfikacyjnych należy zastosować w rozliczeniach miesięcznych, począwszy od kwietnia b. r.

Warszawa, dn. 5 maja 1927 r.

Dyrektor:
(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 28/IV.

w sprawie rozlewu i sprzedaży spirytusu skażonego przez przedsiębiorstwa prywatne.

Do Izb Skarbowych—Wydział IV, Śląskiego Urzędu Skarbowego — Wydział Skarbowy, Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów, Oddziałów D. P. M. S. przy Izbach Skarbowych, Państwowych Wytwórni Wódek i Rozlewni Komisowych, Państwowych i Komisowych Hurtowni.

W celu dania możności zlikwidowania poniesionych nakładów na urządzenia i inwestycje przez prywatne rozlewnie spirytusu skażonego, Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego zezwala im do 31 lipca r. b. rozlewać spirytus skażony, sprzedaż zaś prolonguje do dnia 31 grudnia 1927 r.

S p r z e d a ż. Rozlewnie prywatne mogą zatem sprzedawać rozlewany przez nie spirytus skażony i, niezależnie od tego, w razie potrzeby nabywać go w butelkach z rozlewni państwowych skażonego spirytusu oraz państwowych i komisowych Hurtowni w dowolnych ilościach, zabierając go na własny koszt i ryzyko za gotówkę po cenach następujących:

przy zakupie:

C e n a. a) z rozlewni państw. skażonego spirytusu płacą cenę fabryczną t. j.:

za butelkę 1 litr. . . . . Zł. 1,56
za butelkę 0,5 litr. . . . . Zł. 0,82

b) z państwowych i komisowych Hurtowni:

za butelkę 1 litr. . . . . Zł. 1,66
za butelkę 0.5 litr. . . . . Zł. 0,87

Sprzedaż z rozlewni prywatnych.

Sprzedaż spirytusu skażonego z rozlewni prywatnych odbywa się w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 stycznia 1926 r., ogłoszonego w Dz. U. R. P. Nr. 24/26, poz. 143 § 9 p. b.

Zwrot próżnych skrzyń i butelek.

Rozlewnie prywatne obowiązane są przyjmować od detalistów próżne skrzynie i butelki i zwracać je do państw. rozlewni, stosownie do ogólnie obowiązujących zarządzeń D. P. M. S., ogłoszonych w okólnikach i instrukcji Nr. 37/V z dn. 16/X

1926 r., Nr. 38/V z dn. 19.X 1926 r. i Nr. 43/II z dn. 30.XI 1926 r.

Opłatę transportu kolejowego próżnych skrzyń i butelek według stawek ulgowych od stacji nadawczej kolei normalno-torowej prywatnej rozlewni do stacji odbiorczej rozlewni państwowej. ponosi D. P. M. S.

Księgowość.

Prywatne rozlewnie obowiązane są prowadzić księgowość w myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 23 stycznia 1926 r. (Dz. Ust. R. P. z dn. 12/3 1926 r. Nr. 24, poz. 143, §§ 3 i 10.

Warszawa, dnia 14 czerwca 1927 r.

Dyrektor:
(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 29/III.

w sprawie rezerwy spirytusu surowego dla octowni.

Dla wszystkich rektyfikacji samoistnych Izb Skarbowych, Wydz. IV, Wydziału Skarbowego Woj. Śląskiego, Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Na czas przerwy w kampanji gorzelniczej poleca sęi wszystkim rektyfikacjom samoistnym zarezerwować dostateczną ilość surówki rolniczej dla zaopatrzenia octowni. Ilość ta musi być tak obliczona, aby wystarczyła do nowej kampanji i nie może być wzięta na aparat rektyfikacyjny przed otrzymaniem spirytusu z nowej produkcji.

Warszawa, dn. 16 maja 1927 r.

Dyrektor
(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 30/IV.

Do wszystkich Izb Skarbowych — Wydział IV, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego—Wydział Skarbowy, Urzędów Akcyz i Monopolów Państwowych, Inspektorów Skarbowych, oraz Państwowych Wytwórni, Komisowych Rozlewni, Państwowych Hurtowni i Oddziałów D. P. M. S. przy Izbach Skarbowych.

Z dniem 1 czerwca r. b. ustanowione zostają bonifikaty za transport detalistom, które wypłacać będą Państwowe Wytwórnie, Komisowe Rozlewnie, oraz Państwowe Hurtownie, w wysokości:

50 groszy do pierwszych 4-ch kilometrów, a następnie po 5 groszy od każdego kilometra do 80-ciu kilometrów za 50 litrów płynu, a to według załączonej tabeli.

Wobec tego jednak, że niektóre zakłady detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych, mając możność zaopatrywania się w wyroby monopolowe z pobliskiej hurtowni państwowej, w celu otrzymania większej bonifikaty sprowadzają wódki z hurtowni dalszych, D. P. M. S. zarządza:

1) że koncesjonarjusze, zasadniczo powinni zaopatrywać się w wyroby monopolowe w najbliżej położonych Wytwórniach względnie Rozlewniach, oraz Hurtowniach Państwowych i Komisowych;
2) jeżeli koncesjonarjusz zgłosi się po zakup do jednej z dalszych agend P. M. S., zamiast do najbliższej, to towar otrzyma, jednakże bonifikaty będą mu obliczone za dystans między zakładem detalisty, a najbliższą Wytwórnią względnie Hurtownią, z której w zasadzie winien on pobierać wyroby P. M S.

Warszawa, dn. 25 maja 1927 r.

Dyrektor:
(—) *J. Kuroczycki.*

Tablica przypadającej bonifikaty transportowej.

Za kilometr	Od skrzyni zawartości		Za kilometr	Od skrzyni zawartości		Za kilometr	Od skrzyni zawartości	
	50 L.	40 L.		50 L.	40 L.		50 L.	40 L.
	Zł. gr.	Zł. gr.		Zł. gr.	Zł. gr.		Zł. gr.	Zł. gr.
4	50	40	30	1.80	1.44	56	3.10	2.48
5	55	44	31	1.85	1.48	57	3.15	2.52
6	60	48	32	1.90	1.52	58	3.20	2.56
7	65	52	33	1.95	1.56	59	3.25	2.60
8	70	56	34	2.00	1.60	60	3.30	2.64
9	75	60	35	2.05	1.64	61	3.35	2.68
10	80	64	36	2.10	1.68	62	3.40	2.72
11	85	68	37	2.15	1.72	63	3.45	2.76
12	90	72	38	2.20	1.76	64	3,50	2.80
13	95	76	39	2.25	1.80	65	3.55	2.84
14	1.00	80	40	2.30	1.84	66	3.60	2.88
15	1.05	84	41	2.35	1.88	67	3.65	2.92
16	1.10	88	42	2.40	1.92	68	3.70	2.96
17	1.15	92	43	2.45	1.96	69	3,75	3.00
18	1.20	96	44	2.50	2.00	70	3.80	3.04
19	1.25	1.00	45	2.55	2.04	71	3.85	3.08
20	1.30	1.04	46	2.60	2.08	72	3.90	3.12
21	1.35	1.08	47	2.65	2.12	73	3.95	3.16
22	1.40	1.12	48	2.70	2.16	74	4.00	3.20
23	1.45	1.16	49	2.75	2.20	75	4.05	3.24
24	1.50	1.20	50	2.80	2.24	76	4.10	3.28
25	1.55	1.24	51	2.85	2 28	77	4.15	3.32
26	1.60	1.28	52	2.90	2.32	78	4.20	3.36
27	1.65	1.32	53	2.95	2.36	79	4.25	3.40
28	1.70	1.36	54	3.00	2.40	80	4.30	3.44
29	1.75	1.40	55	3.05	2.44			

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 31/III.

w sprawie dokładnego opróżniania cystern.

Do wzsystkich Izb Skarbowych Wydz. IV, Wydziału Skarbowego Województwa Śląskiego Oddziałów D. P. M. S., Urzędów Akcyz i Monopolów Państwowych i Państwowych Wytwórni Wódek.

Na podstawie dochodzeń władz skarbowych stwierdzono, że w niektórych, wypadkach cysterny kolejowe wysłane ze spirytusem do Państwowych Wytwórni Wódek wracają do rektyfikacji nienależycie opróżnione ze spirytusu i zawierają go nieraz nawet w większych ilościach. Ponadto cysterny te wbrew § 12 ust. 2 Rozporządzenia Min. Skarbu z dn. 18 stycznia 1926 r. o kontroli skarbowej nad przewozem w kraju spirytusu (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 86) nie są wystarczająco zamknięte urzędowemi zamknięciami, skutkiem czego owe resztki spirytusu łatwo z nich wydobyć przez niezamknięte kurki i włazy, zwłaszcza, że cysterny pozostają często dłuższy czas poza obrębem rektyfikacji na stacjach i bocznicach kolejowych. Te resztki spirytusu mogą być według wszelkiego prawdopodobieństwa przedmiotem kradzieży i oddania potajemnym wytwórniom wódek i paserom.

Celem zapobieżenia podobnym wypadkom, Dyrekcja P. M. S. poleca Państwowym Wytwórniom Wódek zwracać specjalną uwagę na dokładne opróżnianie cystern i ich plombowanie stosownie do powołanego wyżej § 12 ust. 2 Rozporządzenia Min. Skarbu z dn. 18.I 1926 r.

Dyrektor:

(—) *J. Kuroczycki.*

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 32/IV.

Do wszystkich Izb Skarbowych — Wydziału Skarbowego Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, Urzędów Akcyz i Monopolów, Oddziałów D. P. M. S. przy Izbach Skarbowych, Państwowych Wytwórni, Komisowych Rozlewni i Komisowych Hurtowni.

Wobec udzielenia od dn. 1 czerwca r. b. przez Państwowe Wytwórnie i Hurtownie bonifikat, jako zwrot detalistom kosztów transportu w myśl Okólnika Nr. 30/IV 1927 r., oraz w celu zrównania pod tym względem Hurtowni Komisowych z Państwowemi wyznacza się Hurtowniom Komisowym celem wypłaty detalistom dodatkowe wynagrodzenie w wysokości ½% (pół procent) od obrotu brutto, począwszy od dnia 1 czerwca 1927 roku, które winno być wymienionym Hurtowniom wypłacane łącznie z zasadniczą prowizją.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego poleca Oddziałom przypilnować by za-

interesowane miejsca detalicznej sprzedaży były bezzwłocznie powiadomione o powyższem zarządzeniu.

Powyższe zarządzenie nie stosuje się do Hurtowni Komisowych i Agentur, znajdujących się w Łodzi, Poznaniu, Krakowie, Lwowie, Lublinie, Wilnie, Kołomyji, Przemyślu i Borysławiu, jako działających na zasadzie specjalnych umów.

Warszawa, dn. 7 czerwca 1927 r.

Dyrektor:
(—) *J. Kuroczycki.*

Przepisy celne.

233.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 8 lipca 1927 r.

o uldze celnej na śledzie solone.

Na podstawie art. 7 lit. b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Na objęte pozycją taryfy celnej 37 p. 4 lit. b) śledzie solone ustanawia się ulgę celną, wynoszącą 66⅔%, o ile 10 kg. tych śledzi zawiera nie więcej niż 60 sztuk.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poleca się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1927 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 11 lipca 1927 r. Nr. 61, poz. 540).

234.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 8 lipca 1927 r.

o przedłużeniu ważności rozporządzenia o uldze celnej na saletrę wapniową.

Na podstawie art. 7 lit. b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Termin ważności ulgi celnej przewidzianej dla saletry wapniowej (azotanu wapnia) w § 1 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 747) przedłuża się do dnia 30 września 1927 r., o ile saletra wapniowa nie zawiera azotanu amonu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1927 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 11 lipca 1927 r. Nr. 61, poz. 541).

235.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

w porozumieniu z Ministrem Komunikacji

z dnia 30 czerwca 1927 r.

w sprawie przeładowywania wagonów z przesyłkami celnemi pod dozorem urzędników Kontroli Skarbowej.

Celem przyspieszenia przeładowywania uszkodzonych wagonów z przesyłkami celnemi w wypadkach przewidzianych § 17 Instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 663 z 1922 r.) zarządza się co następuje:

O ile uszkodzony wagon z przesyłkami celnemi został zatrzymany na stacji, gdzie niema urzędu celnego, natomiast urzęduje w tej miejscowości Kontrola Skarbowa, stacja kolejowa zawiadamia o zatrzymaniu wagonu wymienioną Kontrolę Skarbową, która po otrzymaniu takiego zawiadomienia powinna niezwłocznie wykonać w zastępstwie urzędu celnego wszystkie czynności związane z przeładowaniem przesyłek celnych według postanowień § 17 Instrukcji i przekazywaniu przesyłek celnych.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Komunikacji
(—) Eberhardt.

Przepisy Karne.

236.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ,

z dnia 24 czerwca 1927 r.

o zmianie art. 22, 48 i 230 ustawy karnej skarbowej.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporzą-

dzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustęp pierwszy art. 22 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) otrzymuje brzmienie następujące:

„W razie zbiegu przestępstw, podlegających niniejszej ustawie, każde z nich ulega karze pieniężnej i konfiskaty osobno tak, jakby zbieg przestępstw nie zachodził. To samo stosuje się do przestępstw podlegających niniejszej ustawie także w razie ich zbiegu z przestępstwami tej ustawie niepodlegającemi".

Art. 2. W art. 48 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609), wprowadza się, jako ustępy 2, 3 i 4 postanowienia następujące:

„Za naruszenia zakazu przywozu uważa się również zgłoszenie do odprawy celnej lub wprowadzenie do obrotu po dokonanej odprawie celnej na podstawie uzyskanego zezwolenia przedmiotów, nie odpowiadających co do kraju ich pochodzenia warunkom tego pozwolenia — chociażby w danym wypadku uszczuplenie należności celnych nie nastąpiło.

Winni takiego naruszenia zakazu ulegają karze pieniężnej w wysokości czterokrotnych należności celnych od tych przedmiotów, o ile zaś przedmiot jest wolny od cła — dwukrotnej jego wartości oraz w obu wypadkach karze konfiskaty tych przedmiotów.

Inne wypadki niezastosowania się do warunków, przewidzianych w pozwoleniu na przywóz, wywóz lub przewóz, podlegają karom, określanym w art. 51".

Art. 3. Ustęp trzeci art. 230 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) otrzymuje brzmienie następujące:

„stronami są także osoby, o których mowa w art. 185 p.5 i 6".

Art. 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom Skarbu i Sprawiedliwości.

Art. 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie czwartego dnia po ogłoszeniu, przyczem art. 1 i 3 stosuje się również do przestępstw, popełnionych przed wejściem w życie tego rozporządzenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) J. Piłsudski.

Minister:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zaleski.*

Minister Skarbu
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *Dr. Dobrucki.*

Minister Rolnictwa:
(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) Dr. *Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

Minister Poczt i Telegrafów:
(—) *Bogusław Miedziński.*

(Dz. U. R. P. z dn. 7 lipca 1927 r. Nr. 60, poz. 526).

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 23. Nr. 37491 22/VII. 1927 r. — 600.